

Inoviranje u vjeri i obilježavanja rođendana posljednjeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem

[Bosanski – Bosnian – بوسني]

Abdulaziz b. Salim el-Umer

Prijevod:

Mirza Musić

Revizija:

Ersan Grahovac

2014 - 1436

IslamHouse.com

﴿الإبتداع في الدين والاحتفال بمولد

﴿خاتم النبيين﴾

« باللغة البوسنية »

عبد العزيز بن سالم العمر

ترجمة:

مرزا موستش

مراجعة:

أرسان غراهوفاتس

2014 - 1436

IslamHouse.com

Inoviranje u vjeri i obilježavanje rođendana posljednjeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem

Abdu-l-Aziz b. Salim El-Umer

Hvala Allahu koji je poslao Svoga Poslanika sa uputom i vjerom istinitom kako bi je uzdigao iznad svih vjera, pa makar to bilo krivo nevjernicima.

Donosimo salavat i selam na Allahova roba i Poslanika Muhammeda, koji je srušio širk i otklonio zabludu, a uzdigao istinu i pozivao njoj, sallallahu alejhi ve sellem, zatim:

Doista je najbolji govor Allahova Knjiga, a najbolja uputa je uputa Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, a najgore stvari su uvedene stvari. Svaka uvedena stvar je novotarija, svaka novotarija je zabluda, a svaka zabluda vodi u Vatru.

Cijenjeni čitaooče, koja je to novotarija na koju je upozorio šerijat i opisao je zabludom?

Novotarija ili bid'at u jeziku je inovacija, a u šerijatskoj terminologiji ona je: Izmišljen način ili put u vjeri koji je suprotan šerijatu. Dakle, novotarija je sve ono što je suprotno sunnetu.

Šerijatski tekstovi po pitanju novotarije

1. Od El-Irbada b. Sarije, radijallahu 'anhu, se prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kazao: „**Ko poživi od vas nakon mene vidjeće mnogobrojna razilaženja. Tada se držite moga sunneta i sunneta pravednih halifa! Čvrsto ga se držite (kao kad nešto zgrabite kutnjacima)! I čuvajte se uvedenih stvari u vjeri, jer, doista, svaka novotarija je zabluda.**“

Hadis bilježe Ahmed, Et-Tirmizi, Ibn Madže, Ed-Darimi, El-Hakim, a vjerodostojnim ga ocjenjuje El-Albani u *Tahridžu kitabi-s-sunneti*.

2. Od Džabira b. Abdullaha, radijallahu 'anhu, se prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kazao: „**Onaj koga Allah uputi, niko ga u zabludu odvesti neće, a onaj koga On u zabludi ostavi, niko ga uputiti ne može. Najbolji govor je Allahova Knjiga, azze ve dželle, a najbolja uputa je uputa Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. Najgore stvari su uvedene stvari, a svaka uvedena stvar je novotarija.**“

Hadis bilježi Muslim i El-Bejheki, a kod njega i kod En-Nesaija sa vjerodostojnim lancem prenosilaca se navodi dodatak: „**Svaka zabluda vodi u Vatru.**“

3. Od Aiše, radijallahu 'anha, se prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kazao: „**Ko**

uvede nešto novo u ovu našu stvar (vjeru) što nije od nje, neće se prihvatiti.“

Hadis je muttefekun alejhi, a u verziji kod Muslima stoji: „**Ko uradi djelo koje nije od vjere, neće se prihvatiti.**“, tj. odbija se.

Rekao je Ibn Hadžer, rahimehullahu, komentarišući riječi u kojima se navodi da je svaka novotarija zabluda, veli: „Ova rečenica je šerijatsko pravilo. Dakle, svaka novotarija je zabluda i nije od šerijata, zato što je šerijat u cijelosti uputa. A što se tiče hadisa od Aiše, radijallahu 'anha, onukazuje na jezgrovitost govora Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i taj hadis je u biti mjerilo vanjskih djela, a djelo novotara se odbija i ne prihvata. Učenjaci po tom pitanju imaju dva govora:

Prvi: da se njegovo djelo koje je uveo ne prima;

Drugi: da je novotar odbio Allahovu naredbu, jer se je postavio na položaj koji se suprostaavlja Allahu, pa je zapisao u vjeri nešto što Allah nije dozvolio.“

Govor ashaba, radijallahu 'anhum, po pitanju novotarije

Rekao je Abdullah b. Mes'ud, radijallahu 'anhu: „Slijedite Sunnet, a nemojte u vjeru uvoditi novotarije, jer vam je dovoljno ono što imate.“

Predaju bilježe Et-Taberani i Ed-Darimi sa ispravnim lancem prenosilaca.

Rekao je Abdullah b. Omer, radijallahu 'anhuma: „Svaka novotarija je zabluda, pa makar je ljudi smatrali lijepom!“

Predaju bilježi Ed-Darimi sa ispravnim lancem prenosilaca.

Jednom prilikom je Ibn Mes'ud, radijellahu anhu, vidio ljude kako sjede u mesdžidu i kod svakog od njih kamenčići, a među njima je bio jedan koji bi govorio da izgovaraju Allahu ekber stotinu puta, pa bi ga poslušali. Zatim bi im rekao da izgovaraju La ilahe illallah stotinu puta, pa bi ga poslušali. Pa bi im rekao da izgovore Subhanallah stotinu puta, a oni bi to uradili. Tada je rekao Ibn Mes'ud, radijallahu 'anhu: „Tako mi Onoga u čijoj je ruci moja duša, vi ste ili na boljoj uputi od upute Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ili ste otvorili sebi vrata zablude.“ Oni su kazali: „Mi smo željeli samo dobro.' Ibn Mesud reče: A koliko je onih koji žele dobro, ali ga ne urade.“

Predaju bilježi Ed-Darimi i Ebu Ne'im sa ispravnim lancem prenosilaca.

Učenjaci iz prijašnjih generacija o novotariji

Rekao je Imam Malik: „Ko uvede u islamu novotariju koju on vidi lijepom, takav misli da je Muhammed iznevjerio poslanicu, jer Allah Uzvišeni kaže: ***Danas sam vam vašu vjeru usavršio, i blagodat prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam Islam bude vjerom.*** (El-Maide, 3.), pa ono što tada nije bilo od vjere, ne može biti ni danas.“

Rekao je Imam Šafija: „Ko ocijeni nešto lijepim, donio je propis (od sebe).“

Rekao je Imam Ahmed, rahimehullah: „Temelji sunneta kod nas su slijede prakse ashaba Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ostavljanje novotarija, a svaka novotarija je zabluda.“

Opasnost novotarije

1. Djelo novotara koje je uveo se odbija i ne prihvata.
2. Spriječen je od pokajanja sve dok je ustrajan na svojoj novotariji.
3. Neće piti sa vrela Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.
4. Novotar snosi grijeh za svoju novotariju i grijehе svih onih koji ga slijede do Kijametskog dana.
5. Novotar je proklet.
6. Novotar svojom novotarijom je sve dalji od Allaha Uzvišenog.

7. Novotarija umrtvljuje sunnet i mijenja vjeru.
8. Novotarija je razlog propasti.
9. Novotarija je vijesnik nevjerstva.
10. Novotarija otvara vrata razlaza koji nije izgrađen na dokazima nego na strastima.
11. Nedavanje dovoljne pažnje statusu novotarije vodi u grijehenje i nepokornost Allahu Uzvišenom.

Šubhe onih koji dozvoljavaju novotarije i odgovor na njih

1. „Ono što muslimani vide dobrim, to je kod Allaha dobro, a što muslimani ocijene lošim to je kod Allaha loše.“

Kao prvo, ova predaja nije hadis Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, nego je govor Ibn Mes'uda, radijallahu 'anhu, a govor Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ima prednost nad govorom ashaba. A kada bi smo pretpostavili da je predaja ispravna, onda nosi značenje da ono što svi muslimani vide dobrim, da je to i kod Allaha dobro i lijepo, pa tako to djelo biva zasnovano na koncenzusu, a koncenzus je validan dokaz, dok oni koji smatraju novotariju lijepom nemaju dokaza. Koncenzus u terminologiji pravne metodologije jeste koncenzus učenjaka u jednom vremenu, a ne njihovih sljedbenika i u to nema sumnje, kao što je jasno da skoro svi koji rade novotarije su običnih ljudi, sljedbenici, a ne učenjaci.

2. Riječi Omera, radijallahu 'anhu: „Lijepa li je ova novotarija.“

Ovaj govor je vezan za teraviju, a teravija je sunnet. Treba da se zna da je Omer uveo da se teravija klanja u džematu, nakon što je to ostavio Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, bojeći se da ne postane vadžibom, a Omer je kazao poznatu rečenicu misleći na novotariju u jeziku tj. inovaciju, jer džemat nije postojao za vrijeme Ebu Bekra, radijallahu 'anhu. Ili je Omer te riječi kazao nakon što je osvijetlio mesdžid, pa se narod sakupio, zbog toga i on je tom prilikom, zbog osvijetljenja mesdžida, kazao: „Lijepa li je ova novotarija.“

Također, Omer je od pravednih halifa, i njegov se govor uzima za dokaz sve dok se ne suprostavlja šerijatskom tekstu.

3. Pogrešno shvatanje hadisa u kome Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: „**Ko uvede u islamu lijep Sunnet, imaće za to nagradu kao i nagradu onih koji ga slijede u tome, a da se umanji njihova nagrada.**“

Ovaj hadis ima svoj kontekst. Jedne prilike, ljudi iz plemena Mudarr su došli kod Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, a bili su goli i bosu. Nakon što ih je vidio Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem,

pobljedilo mu je lice zbog siromaštva u kojem su se nalazili. Zatim je naredio Bilalu da prouči ezan i ikamet, te su klanjali, a nakon toga je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem održao hutbu u kojoj je ljude podsticao na sadaku. Nakon toga je došao jedan od ashaba, koji jedva nosio imetak koji je htio da dadne u sadaku, pa je to stavio ispred Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, a onda su i drugi se povelili za njim, sve dok nisu skupili puno hrane i odjeće, pa je rekao Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: „Ko uvede u islamu lijep sunnet...“, a sunnet koji je on uspostavio jeste to što je oživeo praksu udjeljivanja obilne sadake, a nije on taj koji je propisao saamo davanje sadake.

4. 'Urf ili običaj. To su novotarije koje većina ljudi praktikuje, a koje su oni naslijedili od svojih predaka. Običaji su zapravo bili razlogom zašto su mušrici negirali i odbacivali istinu, a običaj u islamu sam po sebi nije validan dokaz. Allah Uzvišeni veli: ***Mi smo, doista, našli naše očeve na tome, i mi ćemo njih, uistinu, u tome sljediti.*** (Ez-Zuhruf, 23.)

Džemat kojeg se trebamo pridržavati, a čiji je spomen prenesen u hadisima, ne odnosi se na slijedenje prakse koju većina ljudi praktikuje, nego je džemat ono što se podudara sa sunnetom, pa makar sljedbenici toga bili malobrojni. Rekao je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: „Islam je počeo sa garibima (čudacima

među narodom) i vратиće se sa garibima kao što je i počeo, pa blago se njima.“

Kaže Abdullah Ibn Mes'ud, radijallahu 'anhu: „Džemat je pridržavanje istine, pa makar čovjek u tome bio sam.“

Neki od razloga uvođenja novotarija:

1. Džehl ili neznanje o sunnetu i terminologiji hadisa, u smislu da se ne umije praviti razlika između ispravnih i slabih hadisa, pa tako možemo naći kod novotara ogroman broj slabih i izmišljenih hadisa kao što je novotarija Svjetlo Muhammedovo koja za osnovu ima izmišljeni hadis: „Prvo što je Allah stvorio jeste svjetlo tvoga Poslanika“, kao i novotarija stvaranja svih stvorenja radi Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, koja za osnovu ima lažni ili apokrifni hadis: „Da te nema, da te nema, ništa stvorio ne bih.“

Onaj koji je izmišljao hadis, zaboravio je činjenicu da Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, ne bi bio uopće poslan da nema stvorenja, jer kaže Allah Uzvišeni: ***I Mi tebe nismo poslali osim kao milost svjetovima.*** (El-Enbija, 107.)

2. Uzimanje ljudi neznalica da daju fetve i podučavaju i govore o Allahovoj vjeri bez znanja.

3. Običaji na koje ne upućuje šerijat niti ih priznaje razum kao što je novotarija mevluda.

4. Uvjerenje bezgrešnosti imama kao i davanje stepena svetosti šejhovima koja je blizu stepena poslanstva.

5. Slijeđenje mutešabih – ne tako jasnih – ajeta i hadisa i korištenje istih bez konsultacije sa učenjacima.

Mevlud

Prvi koji su izmislili i uveli novotariju mevluda jesu halife Fatimije u četvrtom stoljeću u Kairu. Fatimije su sekta Ubejdija i nemaju nikakve rodbinske veze sa Fatimom, radijallahu 'anha. Fatimije su zindici i otpadnici, vanjštinom su rafidije – šije - a u nutrini su nevjernici. Izmislili su šest mevluda: mevlud Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, mevlud Alije, radijallahu 'anhu, mevlud Fatime, radijallahu 'anha, mevlud Hasana i Husejna, radijallahu 'anhuma, mevlud halife el-Hadira.

Svi mevludi su bili otklonjenji iz prakse za vrijeme El-Efdal b. Emir el-Džejuša, zatim su vraćeni za vrijeme El-Amir bi Ahkamillah el-Fatimija, 524 h.g., nakon što su ih ljudi skoro sve bili zaboravili.

Prvi koje uveo mevlud u Medini jeste Irbil el-Melik el-Muzaffer Ebu Seid Kukburi u sedmom stoljeću, čija se praksa primjenjuje sve do današnjih dana.

Ovi mevludi nisu bili praksa prvih odabranih generacija, prva tri stoljeća, niti praksa četverice imama, nego su ih uveli i inovirali otpadnici od vjere i neznalice nakon toga.

Mevlud je novotarija u Allahovoj vjeri. Nikada nećeš naći mušrika, a da mu je odnos prema Allaha ispravan, niti ćeš naći novotara, a da mu je odnos prema sunneta Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem ispravan.

Rekao je šejh Salih el-Fevzan, hafizahullah: „Među novotarije koje su ljudi uveli ulazi i mevlud kao uspomena na rođenje Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u mjesecu rebiul-evvelu, a oni se po pitanju ove novotarije dijele na nekoliko vrsta:

1. Neki od njih to smatraju sijelom gdje se pročita priča o mevludu, gdje se održi kakva hutba ili otpjevaju ilahije za tu priliku.

2. Neki od njih pripremaju hranu i slatkiše i druge stvari kako bi to podjelili onima koji prisustvuju.

3. Neki mevlude održavaju u mesdžidima, a neki u kućama.

4. Neki od njih pored pomenutog, učine mevlud sijelom koji se sastoji od haram postupaka kao što je miješanje muškaraca i žena, muzika i ples, ili radnji koje su širk kao traženje pomoći od Allahova Poslanika,

sallallahu alejhi ve sellem, njegovo dozivanje, traženje pomoći u ratu protiv neprijatelja i sl.

I sve to, sa svim vrstama i oblicima i različitim nijetima, je novotarija, haram i uvedeno u vjeru nakon prva tri stoljeća.

Ono što dolikuje muslimanu jeste da oživljava sunnete i da umrtvljuje novotarije, te da ne radi nikakvo djelo sve dok ne sazna Allahov propis o njemu.

Oni koji dozvoljavaju novotariju mevluda se vežu za šubhe koje su slabije od paukove mreže. Te šubhe i sumnje se mogu sabrati u sljedećem:

1. Smatraju da je to veličanje Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Odgovor je da veličanje biva samo u njegovom slijeđenju, slušajući naredbe, kloneći se zabrana, a veličanje ne biva novotarijama i grijehenjem, a mevlud je spada u ovo drugo, jer je to grijeh. Ljudi koji su najviše poštivali i cijenili Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, su bili ashabi, kao što je rekao Urve b. Mes'ud Kurejšijama: „O narode, tako mi Allaha, išao sam kod cezara, kraljeva i vladara, ali nisam vidio nijednog vladara da ga paze njegovi drugovi kao što pazei veličaju ashabi Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. Tako mi Allaha, obaraju pogled kod njega iz poštovanja prema njemu.“ I uz sve to, ashabi nisu učinili dan njegova rođenja danom za slavlje i iskupljanje, a da je to bilo

propisano ne bi to ostavljali, a i Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem nije proslavljao svoj rođendan.

2. Uzimaju za dokaz da je to djelo većine ljudi u većini zemalja

Odgovor na ovo jeste da je dokaz ono što se prenese od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, a ono što je preneseno od njega jeste zabrana da se uvode novotarije općenito, a mevlud je jedna vrsta novotarije.

A djelo ljudi kada se suprostavi dokazu nemože biti argumentom, pa makar ih bilo mnogo. Kaže Allah: ***A ako budeš pokoran većini onih koji su na zemlji, skrenuće te sa Allahova Puta.*** (El-En'am, 116)

Uz sve to, postoji u svakom vremenu onaj ko negira i poriče ovu novotariju i pojašnjava njenu nevažnost, a onaj ko nastavi da je radi nakon što mu se pojasni istina, nema dokaza niti argumenta.

Svi učenjaci Ehli sunneta su porekli i zabranili ovo novotariju, a od velikana su : Šejhu-l-islam Ibn Tejmijje, Imam Eš-Šatibi, Eš-Šejh Tadžuddin Ali b. Umer el-Luhmi, Eš-Šejh Muhammed Bešir es-Sehsevani el-Hindi, Es-Sejjid Muhammed Rešid Rida, Eš-Šejh Muhammed b. Ibrahim Alu Šejh, Eš-Šejh Abdul-Aziz b. Baz i drugi koji ne prestaju da negiraju ovu novotariju i pojašnjavaju njen propis svake godine kroz novinske članke magazine, u vremenima kada se uspostavlja ova novotarija.

3. Kažu: U mevludu je oživljavanje uspomene na rođenje Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem

Odgovor na to je da oživljavanje uspomene biva onim što je propisano od njegova pomena u ezanu i ikamet, hutbama i salevatima na tešehhudu, donošenjem salavata i čitanjem njegova sunneta, sljedenjem njegove prakse i to je ono što se stalno može raditi, svaki dan i noć, a ne jednom u godini.

4. Kažu: Mevlud je uveo vladar, pravedni i koji je imao znanje, koji je time htio da se približi Allahu.

Odgovor na to je da se novotarija ne prima ni od koga, a lijep nijet ne dozvoljava loše djelo, a to što je bio alim i pravedan, ne znači da je bio bezgriješan.

5. Kažu: Mevlud je od lijepih novotarija, jer je sazdan na zahvaljivanju Allahu što nam je podario Poslanika.

U odgovoru kažemo da u novotarijama nema ništa lijepo, jer je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Ko uvede u ovu našu vjeru nešto što nije od nje, to se odbija.“ Također, može se dati za odgovor: Zašto su ljudi zakasnili sa tom zahvalom – shodno njihovom govoru – sve do šestog stoljeća, tako da nisu zahlavljivale ni prve generacije ashaba i tabi'ina, a oni su ti koji su najviše voljeli Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i oni

su ti koji najviše žude da čine ono što je hajr i da se zahvaljuju Allahu, pa dali je razumno da kažemo da onaj ko je uveo ovu novotariju više Allahu bio zahvalan nego li ashabi i tabi'ini? Nikako i nikada!

6. Kažu: Mevlud je sazdan na ljubavi prema Allahovom Poslaniku, a ispoljavanje ljubavi prema njemu je propisano

Odgovor: Nema sumnje da je ljubav prema njemu, sallallahu alejhi ve sellem, obaveza svakom muslimanu, da mora biti veća od ljubavi prema samom sebi, djetetu i roditeljima i svim muslimanima. No, međutim, to ne znači da možemo uvoditi novotarije i ono što Allah nije propisao, nego ljubav prema njemu iziskuje pokornost njemu i njegovo sljeđenje, i to je najbolji način da se iskaže ljubav, kao što je rečeno:

*Da je tvoja ljubav bila iskrena bio bi mu pokoran
Jer je onaj ko voli voljenom pokoran.*

Dakle, ljubav prema njemu biva oživljavanjem Sunneta, sljeđenjem istog, izbjegavanjem onoga što se suprostavlja Sunnetu u riječima i djelima, a nema sumnje da sve što se suprostavi sunnetu biva novotarijom, koja je pokuđena i jasni grijeh, a od toga je i mevlud, jer je i on novotarija.

Lijep nijet i namjera ne mogu učiniti novotariju halalom, jer je cijela vjera sagrađena na dva temelja: iskrenosti i sljeđenju. Kaže Allah: *A onaj ko se pokori,*

svojim licem Allahu, i još je dobročinitelj, njemu pripada nagrada kod Gospodara njegova, i straha neće osjećati niti će za čim tugovati. (El-Bekare, 112.)

Pokornost i okretanje lica Allahu jeste iskrenost, a dobročinstvo jeste slijeđenje Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i njegova sunneta.

Nelegitimnost mevluda u šerijatu se ogleda kroz nekoliko tačaka:

1 – Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kada je došao u Medinu gdje su medinjani imali svoje praznike, sve ih je ukinuo, pa je rekao: „Naš praznik, sljedbenika Islama jeste kurbanski i ramazanski bajram.“

2 – Tekstovi šerijata zabranjuju novotarije i opisuju je kao zabludu, a svaka novotarija je zabluda.

3 – Zbog toga je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ukinuo praznike iz džahilijeta.

4 – Mevlud je novotarija Rafidija – Šija, novotara koji su neprijatelji Islama, graditelji mauzoleja i kubbeta, kao i graditelji mesdžida na kaburovima.

5 – Niko do prijašnjih generacija to nije radio iako su bili potpunijeg imana i bolje su razumjevali tekstove Kur'ana i Sunneta, a svaka stvar koja se praktikuje kao dio vjere, a prijašnje generacije je nisu poznavale, ne može biti vjera, nego je uvedena novotarija.

Oni koji drže do mevluda:

1 – Grupa koja imaju za cilj širenje novotarija. To je grupa koja je nema znanja i u njima nema dobra; poznata je po manjkavosti u Sunnetu, prisustvovanja džematu i pokornostima. To je grupa koja je aktivna kada su samo novotarije u pitanju, šta više, oni i dalje ustrajavaju na novotariji i onda kada im se pojasni istina.

2 – Neznalice od običnog svijeta koji su uvjerenja da je mevlud ibadet propisan u vjeri, koji slijede one koji ih vode do propasti.

3 – Ljudi čiji je cilj upražnjavanje strasti u onom što nađu na mevludskim skupovima od jela, pića i mješanja sa ženama i slično tome.

Rekao je Eš-Šejh Salih el-Fevzan: „Rezime svega jeste to da je mevlud sa svojim vrstama i oblicima novotarija koja se negira, novotarija koja mora biti zabranjena od strane muslimana kao i ostale novotarije. Obaveza je na muslimanima da se zanimaju oživljavanjem Sunneta, te da ne budu zavedeni onima koji propagiraju i brane novotarije, jer cilj te skupine je oživljavanje novotarija, a ne oživljavanje Sunneta, šta više, ne drže do Sunneta uopće, a onoga ko je tako opisan, nije dozvoljeno slijediti, niti uzimati ga za uzor, pa makar i bili u većini, jer se slijedi samo ono što je bilo na putu Sunneta od dobrih generacija i njihovih sljedbenika pa makar bili malobrojni. Istina se ne spoznaje kroz ljude, nego se ljudi spoznaju kroz spoznaju istine.

Kaže Allahov Poslanik, sallalahu alejhi ve sellem: „**Ko poživi od vas nakon mene vidjeće mnogobrojna razilaženja. Tada se držite moga sunneta i sunneta pravednih halifa! Čvrsto ga se držite (kao kad nešto zgrabite kutnjacima)! I čuvajte se uvedenih stvari u vjeri, jer, doista, svaka novotarija je zabluda.**“

Pojasnio nam je, sallallahu alejhi ve sellem, u ovom hadisu ko se slijedi kada se ljudi raziđu, kao što je pojasnio da sve što se suprostavi Sunnetu od riječi ili djela ulazi u novotarije, a svaka novotarija je zabluda.

Da nas Allah uputi ka onome što On voli i čime je zadovoljan, a Allaha molimo da oprost, nama, roditeljima i porodicama našim i svim muslimanima. Neka je salavat i selam na Allahova Poslanika, na njegovu porodicu i ashabe.